

Muratın Öyküsü

– Ahmet Yüksel · 01 Şubat 2012

Görevli olarak yeni tayin olduğum bir ilçede kendisinin bir resmi kamu kurumunda Müdür olduğunu sonradan öğrendiğim bekar Murat'ı, bir akşam iş çıkışında şehir lokalinde içki içerken tanıdım ilk olarak.

Kendisi yeşil çuhalı bir kumar masasına oturmuş, hem kağıt oyunu oynuyordu hem de ufak, ufak, yanına koydurduğu çilingir sofrasından rakısını yudumluyordu arkadaşlarıyla.

Bense o akşam ilk olarak gidiyordum onların bulunduğu lokale, benim o ilçeye tayin olduğum oradakilerden bazıları tarafından duyulmuş olacak ki, ve bazıları beni orada tanımış olacak ki, oyun oynayanlardan biri yerinden kalkarak daha kapıda iken karşıladı beni.

Daha sonra beni alarak, oradaki oyun oynayan insanlar ile, ve oturmuş çayını kahvesini içenlerle ve bir de sonradan dost olduğum Murat ile tanıştırdılar beni.

Nufusu o zamanlarda,5000-6000 civarında olan bir sahil kasabasının köhne binaları arasına sıkışmış, ahşap yapılı iki katlı bir binanın, ikinci katındaki sıradan bir köhne lokalinde onların hatırını kıramadığım içmiştim ben de ilk içkimi ve onların hazırlattıkları köfte ve yanındaki mezelerle birlikte.

Gerçi benim daha önce de, birkaç yerde içki içmişliğim vardı amma, bu kasabada ilk tanıştığım ve bana sonradan dost olan kişilerle ilk içişimdi buradaki içki içişim.

Murat denen Arkadaş yaşı yaşıma denk, huyu huyuma denk biriydi, onun için de çabucak kaynaşmıştım ve sonunda onunla samimi bir dost samimi bir arkadaş olmuştum.

Kendisi de benim gibi bekardı, ilk tanışmamızdan sonra hemen, hemen bütün akşamlarımız ve tatillerimiz onunla ve onun gibi daha birkaç dostla geçmeye başladı o kasabada ben görev yaparken.

Ne var ki dost olduğum Murat çok kederliydi, ve onun için de hemen, hemen her akşamüzeri içiyordu. Başlangıçta pek samimi olmadığımız için, benden çekinen Murat, kısa bir süre sonra içinde taşıdığı kederini derdini bana anlatmaya başladı.

Murat meğerse, o kasabadan birine aşık olmuştu ve onunla evlenmek istemişti.

Murat bir kıza aşık olmuş, aşık olmasını da, onun uğrunda çıra gibi yanıp tutuştuğu ve kendisini içkiye verdirecek kadar çok aşık olduğu güzel kız, kasabanın en saygın ve en zenginlerinden birinin kızıymış ve çok da güzel bir kızmış biriymiş meğerse.

Murat birkaç defa, sevdiği bu kıza ailesinden istemiş ama, her defasında da, kızın ailesinden olumsuz cevap alınca Murat bu defa içkiye vermiş kendini.

Bir ara düşünmüş taşınmış bakmış, bu işler sadece içmekle olmayacak ve içki içerek bir yere varılmayacak, bu defa kızın kalbini çalıp onu sevgisiyle kandırıp kendini ona sevdirep kaçırmayı düşünmüş.

Bunu da yapabilmek için, kız ile her karşılaştığında kendisine yaklaşıp sevdiğini söylemiş, kızın gönlünü almak için kendini ona sevdirmek için, ona dil dökmeye hatta ona şiirler yazmaya başlamış.

Mahalledeki çocuklar ile, ona ailesinden gizli aşk dolu şiir dolu mektuplar göndermeye başlamış.

Murat her mesai çıkışında, kızın yollarını gözler dururken bir gün yine bir tenhada karşılaşmışlar.

Murat kızın karşısına geçip, onu çok sevdiğini söyleyerek aklına gelen ne kadar güzel sözler varsa sıralamış.

Ama sevdiği uğrunda kendini teselli için içki içtiği kızın da, gözü çok daha yükseklerde olduğu için yüz vermeyip Murat'ı her defasında olduğu gibi yine terslemiş.

İşte bu olaylardan sonra bizim aşık Murat, kendini akşamları içkiye vererek kahrından içmeye başlamış. Ben ilk görev aldığım bu küçük az nüfuslu ilçede bir kurumda müdürlük yapan Murat'ı bu karşılıksız aşk hikayesi ile tanımıştım ilk olarak.

Daha sonra benim onunla olan arkadaşlığımız, ilerledikçe ilerledi ve ben onun bir sırdaşı bir teselli arkadaşı olmuştum. Ve de boş zamanlarımda hep yanında olmuştum ve onun başına gelen çok olaylarına şahit olmuştum onun.

Bir defasında akşam olmuş kasabanın köhne bir lokantasında birkaç lokma yemek, yemek için lokantaya girmiştik. Bir köşedeki masaya oturduk ve kendimize bir şeyler ısmarladık.

Murat yemeğini içkisiz yemeyen nerdeyse alkolik durumuna gelmiş biri olduğundan yemeğinin yanında yarım şişe rakı söyledi ve biraz da meze istedi.

Tam yemeye başlayacaktık ki, karşı masada oturan gençlerden biri yerinden kalktı ve yanımıza geldi Murat kendisini tanıyor olmalıydı ki, yerinden kalktı ve masasına buyur etti.

Ne olduğunu anlayamadım. Bir anda arkadaşım Murat'ın karşısındaki adamın, yumruğunun Murat'ın gözünün üstüne sert bir şekilde indiğini gördüm. Murat yumruğu yer yemez, yerinde şöyle bir sendelendi fakat yine de yere düşmedi.

Olaya şaşırmıştım. Murat onunla kavgaya hazırды ve ben de hemen ayağa kalktım, ona kavgada yardım için olaya müdahale edecektim ki, lokantanın sahibi olan adam kasadan kalktı koştu geldi devreye girdi kavgayı önledi.

Aslında her ikimizin de, o yerde kavga etmesi şehirde hoş karşılanmaz ve bu kavga olayı çeşitli dedikoduların çıkmasına neden olabilirdi.

Ayrıca bizlerin kavga etmesi, çalıştığımız iş yerlerimiz tarafından da, hiç hoş karşılanmayacaktı. Ama ben bu kavganın sebebini merak etmiştim. Neyse' ki lokantacı Murat 'yumruk atan adamı oradan dışarı çıkardı o daha fazla üstelemeden lokantanın önünden uzaklaşıp gitmişti. Murat ise yediği yumrukla kalmıştı.

Bu olayın neden ileri geldiğini biraz kestirebiliyordum amma, Murat'a da fazla sormak ihtiyacını duymadım.

O akşam arkadaşım Murat bulunduğumuz lokantada arkası, arkasına rakı kadehlerini devirmişti. Artık saat çok geçti gecenin bir yarısı olmuştu. Sokaklar ıssızlaşmış ve çoktan boşalmıştı.

Uzaklardan köpeklerin sesleri geliyor kediler dolaşıyordu etraflarda.

Meltem ılık,ılık esmeye başladı denizden. Yosun kokusu limon portakal kokusu yayılıyordu etrafa.

Murat koluma girdi sonra sallana, sallana kolumda beni denize götür dedi.

Ben itiraz etmiştim.

O saatten sonra, denize gitmenin anlamı yoktu üstelik ortalık karamıştı. Ama arkadaşım Murat deniz kıyısına gitmekte kumsallarda uzanıp yıldızların altında denizdeki pırıltıları izlemekte ısrar istiyordu.

O akşam gökyüzünde yıldızlar parlıyordu ay bir güneş kadar ortalığı aydınlatıyordu. Bu güzel gecede Allahın bir tek kulu dışarıda sokakta değildi. Kasaba o yıllarda küçük olduğu için ve halkının geceleri dışarıda gezme alışkanlığı olmadığı için tavuklar gibi evlerine çekilmiş erkenden uyumuşlardı.

Eğlence yeri olarak bir tek sineması vardı o da haftada bir siyah beyaz yerli film gösterirdi. Bir akşam Murat ve ben sinemaya gitmişim. Film başlamış neredeyse yarısı geçmek üzereydi ki bir anons başladı. Anonsta benim adım geçiyordu bir yakınımın dışarıda beni beklediğini söylüyorlardı. Merak ettim ve dışarıya çıktım karşımda beni bekleyen insanı hayatımda ilk defa görmüştüm. Bana beni tanıdığını ve bana annemden babamdan hatta adını verdiği bazı arkadaşlarımdan haberler getirdiğini söyledi.

Başlangıçta inanmamıştım ama bana öyle şeyler anlattı ki inanmak mecburiyetinde kaldım. Daha sonra onu yemeğe götürdüm beraber yemek yedik dertleştik o anlattı ben dinledim. Meğer bir arabası varmış yolda kaza yapmış çaresiz kalınca da beni bulmuş. Beş parası da kalmamış ve onun yatacak yeri de yokmuş. Beni anlatırken öyle inandırdı ki, Kendi ellerimle götürüp otel parasını ödediğim ve bir otele yerleştirdim. Sonra isteği üzerine biraz da para verdim sabah görüşmek üzere vedalaştım ve yanından ayrıldım.

Gece olmuş yatmıştım. gecenin ikinci yarısında bir kurt düştü içime kalktım giyindim ve doğruca otele gittim.

Gece otele yerleştirdiğim acıdığım karnını doyurduğum ve otel parasını cebimden ödediğim ve harçlık verdiği adam sırta kadem basmıştı. Otelciye onun yatması için verdiği parayı bile geri almış oradan uzaklaşmıştı.

Kandırıldığımı anlamıştım.

Anlamıştım anlamasına ama artık onu ne yakalamam ne de bulmam mümkündü.

Bir bardak soğuk bir su içmişim üstüne.

Ertesi gün bu olayı sinemada yalnız bıraktığım Murat'a anlattığımda Murat bana katıla, katıla gülmüştü. Aradan iki yıl geçmiş ve ben o ilçeden ayrılmıştım.

Bir gün bir haber aldım Murat hakkında. Murat denizde boğuldu dediler yıkılmıştım oysa Murat çok iyi yüzme bilirdi.

Nasıl olmuş diye merak ederken, onun içkili sarhoş bir halde iken kendini denizin dalgalarına attığını ve bir daha da denizden çıkamadığını boğulduğunu söylediler.

Şimdi onunla o küçük ilçede geçen anılarımız, ve onun bir türlü gerçekleşemeyen aşk hikayesi aklımdan hiç gitmezdir.

Hele sevdiği kıza yazıp da okuduğu fakat buna rağmen bir türlü aşkına karşılık bulamadığı şiirler şimdi aklımda değil ama yine de anılarımdan birer bölümdür.

Ruhu şad olsun.

Kuruntu

Sen benim

baharımsın gül dalındaki koncamsın.
sen gecemsin
sen mehtabımsın rüyalarımsın.
Duramam
ay yüzlerini görmeden.
Sen
masamdaki mezem
ve kadehlerimdeki rakımsın.

Her yudumda sen varsın.
Sen meltemin esintisindeki yarsın.
Sen portakal çiçeğim
arı kovanındaki balımsın
Sen sevdalımsın.

Yapma!
yazık etme bana
muhtacım ben senin aşkına muhtacım gönül ferman dinlemez anlasana.
Sen Leyla olamadın
Ama ben çoktan mecnun oldum baksana
Dinle sözümü!
bir gün ölünce ağlarsın sen de
ben gelirim' de aklına.

Sen!
bahar geçmez sanma.
bir gün bahar yaz biter gelirdir sonbahar
yapraklar sararır dökülürdür yerlere
sen de sararıp döküleceksin bunu unutma. işte o zaman ne yaz kalır ne bahar
ne gül dallarında açardır koncalar
beni dinle sen
güzelim diye hava atma.

A.Yüksel Şanlı er
01 Şubat 2012-02-01
Antalya